

der til Formaalets virkelige Fyldestgjørelse i det Mindste maa ydes et ligesaa stort Beløb som det, der allerede er blevet ydet. Med Hensyn til zoologisk Museum er det ogsaa Thinget bekendt, at dette allerede har været færdigt og i Brug i flere Aar, og at det, som der nu er Spørgsmaal om, kun er en sidste Anskaffelse af de fornødne Inventarie-Gjenstande til denne sorterede Bygning. Hvad dette Museum angaar, blev jo for en Række af Aar tilbage Beføtningen kalkuleret til henimod 200,000 Rd. for selve Bygningen, og dette blev heller ikke overskredet — der besparedes end ogsaa Noget; tillige kalkuleredes der et Beløb af 50,000 Rd. til Anskaffelsen af Stabe, Inventariegenstande, Flytning osv., fort sagt til den Mangfoldighed af Udgifter, der staar i Forbindelse med det ny Museums Indretning, og af disse 50,000 Rd. ere nu de 38,000 Rd. anvendte, saa at det Beløb, der staar tilbage, ikke er af stor finantsiel Betydning; naar de 2,600 Rd., som findes opførte paa det nærværende Finantslovsforslag, ere anvendte, vil der ikke yderligere kræves mere end en halv Snes Tusind Rigsdaler i Løbet af nogle Aar. Det maa imidlertid med Hensyn til disse Beløb erindres, at, da man besluttede, at disse store, omfattende Foretagender skulde finde Sted — Foretagender, som ikke alene skulle fyldestgjøre, hvad Videnskaben i strengeste Forstand kan attraa og ønske, men som tillige skulle gennemføres paa en saadan Maade, at der bliver Leilighed for Befolkningen til en mere umiddelbar Nydelse af disse Anstalter i et større Omfang og til at delagtiggøres i hele den Oplyselse, Forforskning, Væreling og Dannelse, der her som allevegne naturligt udgaa fra et zoologisk Museum og en botanisk Have, hvilket Hensyn maatte bringe Udgifterne til at vøge op til et langt større Beløb, end der vilde være tilstrækkeligt, naar blot de andre, strengt videnskabelige Formaal skulde tages i Betragtning — jeg siger, da Spørgsmaalet om disse store Foretagenders Udførelse paa denne Maade forelaa for en Række af Aar tilbage, og da Bestutningen i saa Henseende blev taget, gik man ud fra den bestemte Forudsætning, at de Beløb, der vilde blive at udrede dertil, skulde udredes af Kommunitetet paa samme Maade, som tidligere andre Beløb vare bleve udredede af denne Stiftelse til lignende Formaal, idet man nemlig bestemte maatte antage, at saa store Beløb i høj Grad maatte overfløje, hvad Universitetet i de nærmest paafølgende Aar vilde være i Stand til at anvende derpaa. Forholdet har jo ganske naturligt maattet udvikle sig saaledes, at Kravet til Universitetet med Hensyn til de personlige Kræfter, der maa benyttes, og de materielle Betingelser for en saadan forøget Anvendelse af personlige Kræfter, i Aarenes Løb efterhaanden ere stegne paa en saadan Maade, at det har vist sig, at det kun er med Vanskelighed, at Universitetet har været i Stand til at fyldestgjøre de forskellige Krav ved Hjælp

af sine Indtægter, medens paa den anden Side Kommunitetet foruden at kunne opfylde den sundtmasselige Forpligtelse, som er det paalagt, raader over saa betydelige Indtægter, at der var Udset til, at Udgifterne til disse store Foretagender kunde bæres af Kommunitetets Overskud i Løbet af de Aar, i hvilke Arbejderne vilde staa paa, uden at Kommunitetets Kapitalformue paa nogen Maade derved formindskedes. Det var den bestemte Forudsætning, som Regjeringen i sin Tid gik ud fra, en Forudsætning, som jo ogsaa forsaavidt viste sig berettiget, som der fra Rigsdagens Side ikke reistes nogen Indsigelse derimod, da Sagen først kom frem, og Udgifterne have da ogsaa i en Række af Aar været bevilgede paa Kommunitetets Budget. Det er derfor ganske vist noget uventet og brat, at man nu har overført den hele Udgift fra Kommunitetet til Universitetet. Denne Overførelse kan ikke anses for at være begrundet i den Omstændighed, at Universitetet netop for dette Aar befunder sig i en ganske fordeles gunstigt finantsiel Tilstand, idet Finantslovsforslaget tværtimod udriser en forventet Underbalance for Universitetet af 41,000 Rd., og ved at overføre de Udgifter, som der her er Tale om, paa Universitetet bevirkes derved, at det kommer til at fremtræde med en Underbalance af 181,663 Rd. Jeg har derfor ganske vist meget maattet beklage, at en saadan Overførelse har fundet Sted, og jeg har under de i det andet Thing stedfunde Forhandlinger saa klart og bestemt, som det var mig muligt, udtalt mig derimod; men desuagtet er Forandringen jo bleven vedtagen i det andet Thing ved Sagens 3die Behandling, og det endda med en ikke ganske ringe Majoritet. Jeg tror dog strax at maatte fremhæve, hvad der har stor Betydning, for mig end i afgjørende Betydning, at Forhandlingen om dette Punkt i det andet Thing, navnlig ved sidste Behandling, tilstrækkelig viser, at de herhen hørende Spørgsmaal endnu ikke paa nogen Maade kunne siges at have faaet deres endelige Afgjørelse. Jeg skal i saa Henseende blot henlede Opmærksomheden paa, hvad der ved Sagens 3die Behandling blev udtalt af Ordføreren paa Udvalgets Flertals Vegne. Det blev nemlig af ham, ligeoverfor Ytringer fra min Side, bestemt udtalt, at det var meget langt fra, at det skulde være Flertallets Mening med denne Forandring at foretage Noget, som skulde kunne bebyrde Universitetet saaledes med Udgifter, at det derved skulde komme til at spise sin Formue op, som han kaldte det. Dette er, sagde han, paa ingen Maade Flertallets Mening. Han føiede yderligere til, at det jo allerede af Udvalget i den til 2den Behandling afgivne Betænkning — i Anledning af det Forslag, der fremkom, og blev vedtaget af Thinget, nemlig, at Universitetet fremtidig selv skal bære sin Underbalance, medens det, i det Mindste i flere Aar, har været Tilfældet, at den er bleven båret af Kommunitetet, eller der dog er givet et bestemt, fast